

UZASADNIENIE

W pozwie złożonym 2 kwietnia 2014 roku (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K. żądała zasądzenia od pozwanej (...) Spółki Jawnej B. B. A. w W., kwoty 128.519,18 zł, z ustawowymi odsetkami:

- a) od kwoty 46.145,64 zł od dnia 2 kwietnia 2014 r. do dnia zapłaty,
- b) od kwoty 20.870,64 zł od dnia 24 stycznia 2014 r. do dnia zapłaty,
- c) od kwoty 1.166,04 zł od dnia 25 stycznia 2014 r. do dnia zapłaty,
- d) od kwoty 88,56 zł od dnia 25 stycznia 2014 r. do dnia zapłaty,
- e) od kwoty 60.177,60 zł od dnia 25 stycznia 2014 r. do dnia zapłaty,
- f) od kwoty 70,70 zł od dnia 16 marca 2014 r. do dnia zapłaty

oraz kosztami procesu.

W uzasadnieniu pozwu podniesiono, iż pozwana dokonywała u powoda zakupu wyrobów mięsnych wraz z opakowaniami i nie dokonała za dostarczony jej towar zapłaty ceny wraz z odsetkami za opóźnienie, w łącznej kwocie stanowiącej roszczenie pozwu (pozew k. 2-5).

W dniu 15 kwietnia 2014 roku Sąd wydał przeciwko pozwanej nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym (nakaz zapłaty k. 43).

W dniu 5 maja 2014 r. sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty wniosła (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka jawna w W., powołując się na zmianę firmy pozwanej spółki. Pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie od powódki kosztów procesu oraz podniosła zarzut niewłaściwości miejscowej sądu. Pozwana argumentowała, iż między stronami trwa postępowanie mediacyjne oraz postępowanie pojednawcze przed Sądem Rejonowym dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi, a nadto strona powodowa nie dokonała rozliczeń z pozwanym i nie ustosunkowała się do zastrzeżeń co do jakości towaru, w związku z czym toczyły się między stronami „rozmowy na temat obniżenia ceny towaru, względnie częściowego umorzenia i odroczenia terminu zapłaty” (sprzeciw od nakazu zapłaty k. 49-51).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K. prowadzi działalność gospodarczą m.in. w zakresie przetwarzania mięsa oraz produkcji i sprzedaży mięsa i wyrobów z mięsa (bezsporne – wydruk z KRS powódki k. 35-41).

Pozwana spółka prowadzi działalność gospodarczą o podobnym zakresie. (...) Spółka Jawna B. B. A. w W. w dniu 18 marca 2014 r. zmieniła firmę, pod którą działa, na (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka jawna w W. (bezsporne – wydruk z KRS pozwanej k. 57-63).

W ramach współpracy gospodarczej, pozwana spółka kupowała od powódki towar w postaci mięsa wieprzowego, za sprzedaż którego powódka wystawiała pozwanej stosowne faktury określające należną sprzedawcy cenę sprzedaży towaru oraz termin jej płatności. Określone przez powódkę terminy płatności ceny sprzedaży, określone w fakturach w okresie 10 czerwca 2010 r. do 6 sierpnia 2013 r. nie były jednak dotrzymywane przez pozwaną, w związku z czym powódka wystawiła pozwanej notę odsetkową nr 13/12 z dnia 27 grudnia 2013 r., wyliczając sumę należnych odsetek za opóźnienie na łączną kwotę 46.145,64 zł i wskazując poszczególne faktury opłacone z opóźnieniem, wraz z zapłaconymi kwotami i okresami opóźnienia w przypadku każdej z wymienionych tam faktur oraz wyliczeniem odsetek za opóźnienie w przypadku każdej z częściowych należności (dowód: poświadczona kopia noty odsetkowej wraz z dowodem doręczenia k. 9-12).

Ponadto, pozwana spółka kupiła od powódki pojemniki E2 czerwone za cenę 1166,04 zł oraz palety euro za cenę 88,56 zł, w związku z czym powódka wystawiła pozwanej odpowiednie faktury z dnia 31.12.2013 r. nr (...) i nr (...) – obie z terminem płatności do 24 stycznia 2014 r. Następnie, pozwana spółka kupiła od powódki palety euro za cenę 70,70 zł, w związku z czym powódka wystawiła pozwanej fakturę z dnia 28.02.2014 r. nr (...) (dowód: poświadczona kopia faktur z potwierdzeniem odbioru k. 13-16 i k. 17).

W dniu 9 stycznia 2014 r. powódka sprzedała pozwanej spółce 2070,5 kg łopatki wieprzowej, za cenę 20.870,64 zł, w związku z czym wystawiła pozwanej fakturę z 9.01.2014 r. nr (...), z terminem płatności ww. ceny sprzedaży do dnia 23 stycznia 2014 r. (dowód: poświadczona kopia faktury k. 19, poświadczona kopia dokumentu WZ k. 18, zeznania świadka I. C. k. 114).

W dniu 10 stycznia 2014 r. powódka sprzedała pozwanej spółce 5997,5 kg łopatki wieprzowej 4D, za cenę 60.177,60 zł, w związku z czym wystawiła pozwanej fakturę z 10.01.2014 r. nr (...), z terminem płatności ww. ceny sprzedaży do dnia 24 stycznia 2014 r., korygując następnie należność fakturą korygującą z 13.01.2014 r. nr (...) (dowód: poświadczona kopia faktury k. 22, poświadczona kopia dokumentu WZ k. 21, poświadczona kopia faktury korygującej k. 20, zeznania świadka I. C. k. 114).

Pozwana nie zgłaszała żadnych reklamacji dotyczących nabytego od powódki towaru (dowód: zeznania świadka I. C. k. 114).

Pismami z dnia 24 stycznia 2014 r. i z dnia 31 stycznia 2014 r. pozwana zwracała się do powódki o umorzenie odsetek za opóźnienie, naliczonych notą odsetkową nr 13/12 z dnia 27 grudnia 2013 r. Powódka nie wyraziła zgody na umorzenie owych odsetek (dowód: poświadczona kopia pism pozwanej k. 23 i 24, poświadczona kopia pisma powódki k. 25).

Pozwana ponownie występowała o odstąpienie przez powódkę od domagania się odsetek za opóźnienie, proponując mediację oraz zawarcie ugody. Pismem z 11 lutego 2014 r. powódka ostatecznie wezwała pozwaną do zapłaty kwoty 128.448,48 zł, na którą składały się należności określone w notcie odsetkowej nr 13/12 oraz we wskazanych wyżej fakturach nr (...), (...), (...) i (...) (dowód: poświadczona kopia pisma pozwanej k. 26, poświadczona kopia wezwania do zapłaty wraz z dowodem doręczenia k. 27-28).

Pismem z dnia 21 lutego 2014 r. strona pozwana nie uznała roszczeń powódki określonych w ww. wezwaniu do zapłaty, podnosząc, iż „towar nie do końca był zgodny z deklaracją i zgłaszaliśmy zastrzeżenia przy odbiorze towaru” oraz że pozwana nie wyraziła zgody na obciążenie jej notą odsetkową (dowód: poświadczona kopia pisma pozwanej k. 29).

Pismem z 21 lutego 2014 r. pozwana wniosła do Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi zawezwanie powódki do próby ugodowej, dotyczącej zapłaty kwoty 128.448,48 zł (dowód: poświadczona kopia zawezwania do próby ugodowej k. 30-31).

Sąd zważył, co następuje:

Rozpatrując w pierwszym rzędzie zarzut natury procesowej, Sąd nie znalazł podstaw do stwierdzenia swojej niewłaściwości miejscowej w niniejszej sprawie. Zgodnie z art. 34 k.p.c., powództwo m.in. o wykonanie umowy można wytoczyć przed sąd miejsca jej wykonania. Miejsce wykonania umowy w zakresie zapłaty ceny była siedziba powódki, albowiem w myśl art. 454 § 1 zd. 2 k.p.c., świadczenie pieniężne powinno być spełnione w miejscu zamieszkania lub w siedzibie wierzyciela w chwili spełnienia świadczenia. Ponieważ dla miejsce siedziby powódki położone jest w obszarze właściwości miejscowej Sądu Okręgowego w Łodzi, sąd ten jest miejscowo właściwy do rozpoznania przedmiotowej sprawy.

Zgodnie z art. 535 § 1 k.c., przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę.

Okolicznością bezsporną w sprawie było wydanie przez stronę powodową na rzecz pozwanej, w ramach zawartej przez strony umowy sprzedaży, towarów opisanych w wystawionych, powołanych w pozwie fakturach VAT, za określoną w nich cenę. Bezspornie też pozwana nie zapłaciła ceny za nabyte od powódki towary, opisane w ww. fakturach, w związku z czym żądanie pozwu w zakresie opisanych w nim należności głównych znajduje podstawę prawną w przytoczonym przepisie art. 535 § 1 k.c. Pozwana nie kwestionowała także okoliczności stanowiących podstawę do obliczenia przez powódkę sumy skapitalizowanych odsetek ustawowych za opóźnienie – ani istnienia i wysokości wskazywanych w nocie odsetkowej nr 13/12 należności głównych, ani dat ich wymagalności, ani też dat, w jakich następowała ich zapłata przez pozwaną.

Strona pozwana przeciwko żądaniu pozwu sformułowała dwa zarzuty: zarzut przedwczesności żądania, wobec toczących się między stronami rokowań ugodowych oraz postępowania pojednawczego oraz zarzut obniżenia ceny, w związku z niezgodnością dostarczonego pozwanej towaru ze złożonym zamówieniem.

Pierwszy z wymienionych zarzutów nie mógł skutkować oddaleniem powództwa w jakiegokolwiek części, albowiem samo prowadzenie przez strony ewentualnych rokowań ugodowych czy mediacji nie powoduje zawieszenia wymagalności należności wierzyciela ani tym bardziej nie skutkuje wygaśnięciem zobowiązań dłużnika. Ponadto ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, iż wolę zawarcia ugody, dotyczącej zobowiązań określonych w pozwie, przejawiała wyłącznie pozwana, tymczasem dla zawarcia ugody konieczna jest zgodna wola obu stron. Skoro między stronami dotychczas nie doszło do ugody, która modyfikowałaby zakres wzajemnych praw i obowiązków stron, brak jest podstaw do miarkowania w jakiegokolwiek części należności powódki dochodzonych pozwem.

Co się tyczy zarzutu obniżenia ceny, związanego z niezgodnością wydanego pozwanej towaru ze złożonym zamówieniem, okoliczność takiej niezgodności, stanowiącej wadę sprzedanej rzeczy, została zaprzeczona przez stronę powodową, zatem – w myśl art. 6 k.c. – wymagała udowodnienia przez stronę pozwaną, albowiem to strona pozwana z okoliczności wadliwości wydanego jej towaru wywodziła zarzut obniżenia ceny sprzedaży. Pozwana jednak nie udowodniła żadnych okoliczności, które mogłyby skutkować uzyskaniem przez nią jakichkolwiek roszczeń wobec powódki z tytułu rękojmi za wady fizyczne sprzedanych rzeczy lub wzajemnych roszczeń odszkodowawczych za nienależyte wykonanie umowy sprzedaży. Pozwana poprzestała jedynie na głośnych twierdzeniach, jakoby strona powodowa nie dokonała bliżej nie określonych rozliczeń z pozwanym i nie ustosunkowała się do równie nieokreślonych zastrzeżeń co do jakości towaru.

Jeśli zaś chodzi o roszczenie pozwu w zakresie odsetek za opóźnienie w zapłacie należności głównych, znajduje ono podstawę prawną w art. 481 § 1 i 2 k.c., w myśl którego, w przypadku, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe. Możliwość kapitalizacji odsetek i żądania od nich kolejnych odsetek wynika natomiast z art. 482 § 1 k.c., zgodnie z którym „od zaległych odsetek można żądać odsetek za opóźnienie dopiero od chwili wytoczenia o nie powództwa”. Nie jest przy tym wymagana zgoda dłużnika na skapitalizowanie odsetek przez wierzyciela, gdyż uprawnienie to wynika wprost z przepisów prawa.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., zasądając je od strony pozwanej, która przegrała proces. Na koszty poniesione przez stronę powodową złożyła się opłata od pozwu 6426 zł, opłata za czynności adwokata reprezentującego powódkę 3600 zł oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa procesowego 17 zł.